

ÉTA Országos Szövetség

Az én karanténom

Bármí történjék, mindig segíteni

Készítette: Czille Szemirámisz Roberta

Mezőkovácsházi Hunyadi János Általános

Iskola, Gimnázium és Kollégium

11. a osztály

2020 márciusában mindannyiunk hétköznapijait jelentősen megváltoztatta a koronavírus járvány, és az azt követő járványügyi óvintézkedések. Az emberek igen nagy részére bizonytalanság érzet sújtott le. Az intézmények, munkahelyek bezárása következményeket vont maga után. Előfordult, hogy bizonyos munkahelyek bezárásából adódóan sok ember munkanélkülivé vált abban az időszakban. Emellett voltak szülők, akik kénytelenek voltak szabadságot kivenni, hogy a tanköteles gyermekük ne maradjon felügyelet nélkül, továbbá figyelemmel tudják kísérni és lehetőség szerint segíteni a tanulását.

A családom olykor segítségére tudott lenni egy ilyen helyzetbe kerülő családnak. Annak érdekében, hogy az említett családban élő szülők el tudják végezni munkahelyi kötelezettségüket, a gyermeküknek biztosítaniuk kellett a felügyeletét. Ez nagyrészt megoldható volt családon belül, de előfordult néha az is, hogy a gyermek nálunk volt elhelyezve, amíg a szülei dolgoztak.

A Községi Szolgálatot a Magyarbánhegyesi Dr. Illyés Sándor Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola, Készségfejlesztő Iskola és Kollégium intézményben teljesítettem a járványügyi helyzet előtt. Az óvintézkedéseket követően szerettem volna a Magyarbánhegyesi Lakásotthonban segíteni az ott élő gyermekek tanulását, de a vírusra való tekintettel erre nem volt esélyem. A lehetőségeim korlátozottsága miatt ugyan nem tudtam megfelelő segítséget nyújtani másoknak, de ezt próbáltam kompenzálni azzal, hogy a két testvérem tanulásának segítésében maximálisan rendelkezésre álltam. Sokszor nehezebben sajátítottak el egy-egy tananyagot, ezáltal valamilyen szinten betekintést nyerhettem a pedagógusok munkájába, és azóta sokkal nagyobb a tisztelem feléjük.

Ahogy mindenkinek, úgy nekem is megváltoztak a mindennapjaim. Hátrányok és előnyök is egyaránt tapasztalhatók voltak ezzel kapcsolatban. Hátrányként említeném a bezártságot és ebből adódóan a barátaim hiányát. Nem találkozhattam sem velük, sem pedig a tanáraimmal, az iskola- és osztálytársaimmal. Azonban ez a távollét összetartásra, megértésre tanított meg bennünket olyan társakkal szemben is, akikkel egyébként nem olyan közeli, vagy kifejezetten nem jó kapcsolatunk volt. Egymást segítve csináltuk végig a távoktatást és ez most már a megszokott, hagyományos munkarendben is teljesen jellemzővé vált.

Megtanulhattuk értékelni azt, hogy iskolába járhatunk és együtt lehetünk. Sosem gondoltam, hogy ilyet mondok majd, - bár lehet, hogy csak beteg vagyok - de még a matematika órákat is szívesebben szenvedem végig így, hagyományosan.

A távoktatás folyamán lehetőségem adódott bekerülni az Antall József Tudásközpont által meghirdetett pszichológiai mentorprogramba, melynek köszönhetően még több pszichológiai ismerettel gazdagodhattam egy online óra keretén belül.

Hátrányként muszáj még megemlítenem, hogy a kevesebb tananyag mellett lett volna időm YouTube-ozni, de Györfi Pál „Maradjanak otthon” reklámjai igencsak

megakadályoztak ebben. Otthon maradtam, olykor elmentem boltba és felhőtlen boldogság nőtt úrrá rajtam, amikor a maszkom nem igyekezett betartani a „Maradjanak otthon” felhívást.

A kép címe: Amikor a lelkes és segítőkész pedagógusnak már nincs több ingyen Zoom-ja 😊